

Wyobraź sobie, że masz 24 lata i cierpisz na poważne epizody depresyjne. Lekarz przepisał Ci Prozac w celu poprawy nastroju. Jednak lekarz ostrzegł Cię, że stosowanie Prozacu wiąże się z 30-50% szansą na wystąpienie problemów seksualnych (np. impotencji). Czy zażywałbyś to lekarstwo regularnie? Aby podjąć świadomą decyzję w przypadku tego problemu, trzeba wiedzieć, co oznacza „szansa 30-50% na wystąpienie problemów seksualnych”. Przykłady takie jak ten są powszechne w dzisiejszych czasach. Odkąd opublikowano pierwszy test mierzący zdolności numeryczne, obszerne badania naukowe wykazały, że ten konstrukt poznawczy jest silnie związany z wyższymi kompetencjami w podejmowaniu decyzji. Jednak badania przeprowadzone w wielu rozwiniętych krajach wykazały, że około 1/3 respondentów nie posiada podstawowych zdolności numerycznych niezbędnych do wykonywania prostych i codziennych czynności związanych z podejmowaniem decyzji. Niskie zdolności numeryczne często wiążą się z bardziej niekorzystnymi decyzjami w obszarze finansowym, zdrowotnym, cyfrowym i obywatelskim. Badania nad procesami psychologicznymi leżącymi u podstaw zdolności numerycznych rzucają światło na trudności, z jakimi borykają się większość osoby z niższym poziomem zdolności numerycznych. Wśród wielu konkurujących teorii, Teoria Śladu Rozmytego (Fuzzy Trace Theory, FTT) potencjalnie może dostarczyć najbardziej solidnych przewidywań dotyczących różnic w podejmowaniu decyzji między osobami o wysokich i niskich zdolnościach numerycznych. FTT postuluje, że wszystkie osoby jednocześnie kodują dosłowne reprezentacje liczb oraz ogólny sens i sens porządkowy tych samych danych liczbowych. FTT zakłada, że osoby o wysokich zdolnościach numerycznych, w porównaniu do osób o niskich zdolnościach numerycznych, mogą podejmować lepsze decyzje, wydobywając bardziej dokładne znaczenie (tj. sens ogólny lub sens porządkowy) z liczb dzięki lepszemu zrozumieniu jakościowych wzorców i relacji między liczbami. Dowody empiryczne z badań śledzenia procesu podejmowania decyzji również potwierdzają to twierdzenie. Wyniki wskazują, że osoby o wysokich zdolnościach numerycznych, w porównaniu do osób o niskich zdolnościach numerycznych, spędzają znacznie więcej czasu, przetwarzają więcej informacji w sposób bardziej systematyczny, aby stworzyć bogatą w emocje i dokładną mentalną reprezentację problemów decyzyjnych. Pomimo tych teoretycznych przewidywań, brakuje badań mających na celu ich empiryczne zweryfikowanie jako potencjalnych determinant lepszego podejmowania decyzji wśród osób o niskich zdolnościach numerycznych. Obecny projekt ma na celu wypełnienie tej luki. Postuluję, że zachęcenie osób o niskich zdolnościach numerycznych do zwiększenia deliberacji nie tylko skłoni ich do stworzenia bardziej dokładnej reprezentacji problem decyzyjnego, ale także pozwoli im wykorzystać dosłowną reprezentację do podejmowania lepszych decyzji. Będę badał ten problem badawczy w jednym badaniu symulacyjnym i sześciu prerejestrowanych badaniach empirycznych, podzielonych na trzy zadania. Zadanie 1 i 2 obejmują odpowiednio problem decyzyjny w domenie finansowej i medycznej. Poziom deliberacji, który jest wymagany do zaobserwowania efektu zwiększonej deliberacji na jakość wyboru, zostanie oszacowany na podstawie badania symulacyjnego dla problemów finansowych. Jednak czas deliberacji dla problemów decyzji medycznych zostanie oszacowany na podstawie badania pilotażowego. Interwencja metapoznawcza w Zadaniu 1 została zaprojektowana zgodnie z zasadą "nudge" (czyli zmiany architektury wyboru) w celu zmuszenia osoby podejmującej decyzję do rozważenia każdego problemu wyboru. Natomiast w Zadaniu 2 interwencja metapoznawcza została stworzona zgodnie z zasadą "boosting" (czyli kierowania preferencji poprzez zwiększenie kompetencji przy zachowaniu wolności wyboru), aby zmotywować osobę podejmującą decyzję do rozważenia każdego problemu wyboru. W Zadaniu 3, w przeciwieństwie do Zadania 1 i 2, połączę nowe interwencje metapoznawcze z już udowodnionymi narzędziami komunikacji ryzyka (tj. graficzne przedstawienie informacji liczbowych) w celu oceny wpływu zwiększonej deliberacji na wydajność wyboru między dwoma różnymi interwencjami (tj. technikami „nudge” i „boosting”). Postawiłem hipotezę, że deliberacja będzie miała pozytywny związek z jakością decyzji we wszystkich trzech zadaniach. Twierdzę, że interwencja „boosting”, dzięki zwiększeniu ogólnej kompetencji, będzie bardziej skuteczna w porównaniu do interwencji „nudge”. Gdy informacje liczbowe są przedstawiane graficznie, deliberacja znacznie poprawi wydajność osób o niskich zdolnościach numerycznych, prowadząc do braku istotnych różnic w jakości decyzji między grupami o wysokich i niskich zdolnościach numerycznych. Podsumowując, bieżący projekt badawczy da możliwość przetestowania wpływu zwiększonej deliberacji na jakość decyzji. Ponadto, umożliwi porównanie i kontrastowanie dwóch dominujących podejść filozoficznych do interwencji. Oprócz implikacji teoretycznych bieżącego projektu, stworzy on również potencjalną ramę, która pozwoli osobom o niskich zdolnościach numerycznych podejmować lepsze i bardziej świadome decyzje. Wreszcie, bieżące badanie potencjalnie może mieć duży wpływ na kreowanie społecznej polityki wspierającej osoby z niższymi zdolnościami numerycznym.